

Pupanje

Zrinščak, Josip Anton

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Rijeka, Academy of Applied Arts / Sveučilište u Rijeci, Akademija primijenjenih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:279:653345>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-05**

University of Rijeka
Academy of
Applied Arts

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Academy of Applied Arts - Repository APURI](#)

SVEUČILIŠTE U RIJECI

AKADEMIJA PRIMIJENJENIH UMJETNOSTI

Preddiplomski sveučilišni studij

ZAVRŠNI RAD

Pupanje

PROF. ART. MLADEN MIKULIN

JOSIP ANTON ZRINŠČAK
29245173162

U Rijeci, Lipanj 2024. godine

Sadržaj

1. Uvod	1
2. Inkorporacija reciklaže u stvaralaštvo	2
3. Nemilosrdan rast industrije i važnost očuvanja	2
4. Zaključak	3

1. Uvod

Moj rad pod nazivom “Pupanje” je kulminacija trogodišnjeg stvaralaštva tokom mog školovanja na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

Ideja o djelu je povezana na ekologiju i očuvanje prirode te važnost reciklaže.

Rad je izveden u asortimanu recikliranih komada drva i metala amalgamacija kojih tvori cvijet koji se korijenima proteže sa drvene baze.

2. Inkorporacija reciklaže u stvaralaštvo

Djelo je izvedeno u drvu, željezu i bakru. Drvo je pronađeno u šumi kao suho srušeno deblo, željezo je armatura koja se koristi u građevini za ojačavanje betona, bakar je stara cijev za centralno grijanje koju sam izravnao u lim te vrh djela krasi čelična četka za skidanje boje ili hrđe koja je bila pri kraju svoga životnog vijeka. Ideja je bila prikazati metamorfozu odbačenog komada drva u nešto živo ali koristeći hladan i beživotan materijal – metal.

Šipke armature i spiralnom se uzorku “uspinju” uz drveno vreteno, oponašajući korijen nadovezuju se prema vrhu na niz bakrenih latica koje su zgužvane na način da prividno daju dojam organske forme pravog lišća ili latica. Bakrene laticice u sredini kriju tučnjak i prašnike koje predstavlja čelična četka za uklanjanje hrđe. Cvijet načinjen od metala naizgled crpi svoju energiju iz drvenog vretena te svoj hladan i nepristupačan dojam preobražava u prirodnu pojavu čime daje dojam postojanja nade u održiv razvoj industrije i prirode.

3. Nemilosrdan rast industrije i važnost očuvanja

Iz svog osobnog iskustva mogu reći da ljudska pohlepa ne mari za očuvanje prirode. Svakog dana u šetnji promatram devastaciju izazvanu pretjeranom sječom te smeće odbačeno u šumi zbog lijenosti. Takvi motivi samo su krhotina ukupnog zanemarivanja dobrobiti prirode, od tankera čiji monumentalni motori izgaraju sirovu naftu čime oslobađaju neviđene količine otrova u atmosferu i more do otvorenih iskopa za minerale koji proizvode biološki opasan pijesak i otpadne vode poput otvorenih iskopa litija – koji se naravno koristi za litijske baterije korištene gotovo u svakom električnom uređaju. Ako bismo proučili napredak čovječanstva i pokušali ustanoviti koja je cijena toga napretka zasigurno bismo došli do zaključka da je to uništenje našeg okoliša i polagana (ali sigurna) preobrazba našeg planeta u sve manje bio-raznoliku sferu te da se krećemo prema budućnosti u kojoj će sama civilizacija patiti zbog toga. Došli smo do stadija onečišćenja gdje ne postoji dio naše planete koji nije zagađen plastikom, nema usjeva koji nije genetski modificiran te ne postoji osoba koja nije otrovana od samoga začeca. Naši problemi većinom proizlaze iz pohlepe no rješenje je bilo očito od prve industrijske revolucije, u današnje doba šira javnost skoro pa neovisno o financijskoj dobiti uživa mnoge napredne tehnologije, tehnologije koje su izravno odgovorne za globalno onečišćenje. Postoji li mogućnost restrikcija, ili ekonomskih ili zakonskih na posjedovanje takvih proizvoda. Moramo li baš svi imati mobitele i automobile?

4. Zaključak

Tokom izrade ovog djela upoznao sam se sa procesom obrade odbačenog drva, sa obradom i savijanjem metala te metodama spajanja istih. Pod budnim mentorstvom shvaćanje korištenih materijala se proširilo a i sa tim shvaćanje i razmišljanje o umjetnosti. Sama priroda ovog djela potaknula me na razmišljanje o budućnosti ljudskoga roda no još bitnije - budućnosti našeg eko-sustava. Nadam se da ćemo kolektivno shvatiti našu poziciju u prirodi te da ćemo se spasiti dok nije prekasno.

